

DE MELANCHOLISCHE TEDERHEID VAN JEF WAUTERS

Tentoonstelling van 19 juli tot 15 augustus in het casino van Oostende.

Als student reisde Jef Wauters in de weekends al liftend naar Parijs. Het waren de jaren vijftig, het existentialisme had de lichtstad Parijs in haar greep. Daar in Saint Germain des Prés en in het Quartier Latin leerde Jef Wauters er zijn eigen bestaan kennen. Een bestaan in vrijheid en beperktheid, ook aan vrijheid zijn er grenzen. In het jazzcafé Le Tabou ontmoette hij Vadim, Guliette Greco, Catherine Sauvage, Jean Paul Sartre en vele anderen. Hij ontdekte er de theaterwereld en werd er ondermeer bevriend met Francois Perrier. Het andere Parijs, tegelijk vol levensdrang en nostalgie. Niet het nerveuze Parijs van vandaag. Later ging Jef Wauters in Parijs wonen met zijn vrouw en kinderen, tot de drukte hem echter te druk werd om er nog te kunnen werken.

Parijs heeft Jef Wauters zeer zeker geïnspireerd tot het schilderen van zijn madonna-meisjes met hun lange haren en grote (meestal) vragende ogen. Kinderen van de wereld, kinderen van de grootstad, teder, broos, een beetje ontredderd. Het tederrealisme van Jef Wauters. Het maakte Jef Wauters wereldberoemd. Jef Wauters werd nagetekend, nageschilderd, nagedrukt tot in het absurde toe. Alleen het authentieke werk van de meester bleef tot op de dag van vandaag even boeiend, even onthullend, even ontroerend als toen.

Na Parijs kwamen er de thematische werken rond de clerus en de magistratuur. Schilderijen vol van wrange spot, een scherpe aanklacht vooral tegen het cynisme, de zelfvoldaanheid en de machtswellust van kleine mensen die zich groot voelen in hun toga of bisschopsmantel.

Geen reactie tegen het geloof, het gerecht of de ambtenarij als dusdanig, wel tegen hen die er zich als dekadente Romeinse keizers mede pogen belangrijk te maken.

Colombina's van Venetië

Een nieuw thema dat we terugvinden in het rijke werk van Jef Wauters is Venetië, de nevelige dogenstad gebouwd op het water. Een stad vol van ondergang en melancholie, een stad ook vol van edelheid, sierlijkheid en voorname charme. Ieder voorjaar opnieuw trekt Jef

Wauters naar Venetië om er het mooiste carnavalfeest van de hele wereld te gaan bijwonen.

Hij schetst er de wit geschminkte Pierrot op het smalle bruggetje, de oude gevels van deze prachtige renaissancestad, hij schildert er op de muziek van Scarlatti, Mozart en Vivaldi de Venetianen uitgedost als Pantalone, Pulcinella of Colombina uit de Commedia dell' arte. Het sierlijke meisje met de melancholische blik die zelf haar kostuum heeft ontworpen, de twee jonge mannen gekleed als rijke kooplieden uit het Venetië van

*de zestiende eeuw met elk een witte hond
aan de leiband.*

*Jef Wauters zwerft langs de Canale
Grande over de palazzo's, bruggetjes
naar het San Marco-plein tot het cafe
Florian.*

*Het carnaval in een langzaam stervende
stad ... op haar zilver-glinsterend gelaat
bengelt een zwarte traan.*

CW.

***Jef Wauters stelt tentoon in het
Casino van Oostende van 19 juli (vernissage)
tot 15 augustus.***